

O Mavi Düşlerden

– redfer · 06 Ağustos 2024

kar beyazı saç tellerini yakalardım
aynı yaşlarda gezerken köşe bucaklarda
büyüme yoktu aklımda inanın
sevmenin ne demek olduğunu bilmiyorken daha
bilemezdim ki renklerin, sınıfı olduğunu insanın
yüksek şelalelerde boğulmadan
oyuklara saklanmış su sesini
nefes nefese
bir masal gibi dinlemeyi öğrendim dedemden

uzun uzun masallar anlatırdı dedem
dağları, yol uzadıkça yürüyen dağları
kıvrıla kıvrıla göğün tenine dokunan dağları
dökülürmüş semalarından gönül hanesine
her cismin üstüne rengarenk ışıktan gölgeleri

dedemin kahramanlıklarını izlemiş güneş
bir vadinin üzerine çıkıp hayran hayran
her tarafı karlı sıradağlarla,

yeşil ormanlarla
göz alabildiğine uzanan denizde izlermiş
koyu mavi yüzeyinde beyaz dalgalar koşuşurmuş
dalgalar çok uzaklardan gelirlermiş

ben de dünyayı bu yaşlarımda aldım, iki elimin avuçları arasına
öyle sevdim ve okşadım aldırmadım, soğuk mu sıcak mı coğrafyasına
güneş yanığı çocukların bir kemik bir deri, zeytine yabancı gözlerinde
anladım susuzluğun aynı renkten içildiğini
bir yudum insan olmayı dedemden öğrendim
denize döküldüğü yerden, doğduğu yere doğru yürümek pınarların
el değmemiş bir orman içinde el ele
sonra meridyenlerin en tepesine tırmanmayı,
çelik gibi soğurken ellerim

akarsuların ninnisiyle ruhu huzur bulurmuş dedemin
bir anne şefkatiyle okşarmış saçlarını rüzgar
başının üzerinden geçerken her sabah.
parlak köpükler, renkli çağlayanlar akıl almaz armoniler eşliğinde
ne çok heyecanlar yaşamış dedem

uçurtmam kaçmasın diye dedem bağladı diyemezdim ki
ben, ne dedemi ve nede uçurtmamı ele veremezdim ki
ipi çözülüp kaçırdı uçurtmam
pantolonum iki paçadan yırtık
uçurtmamın ipi bileğimde kelepçe
gözüm hiçbir şey görmezdi kör karanlıktı
ve sessizce ağlardım dedeme gözükmeden
ayaklarım çıplak
içimde firari sancılar
kaçan uçurtmamın kuyruğunda rengarenk gök kuşağı

masal içine masal sığdırırdı dedem
topraktan fışkıran bahar kokularından bahsederdi
vadilerden denize doğru sıralanmış
ip gibi uzayıp giden ince loş ufuk çizgisinden
yerini yurdunu bırakıp yığın yığın
bin bir çeşit neşeyle
mavisinden, safranı sarısından, mor kalın yapraklara,

usulca düşen yağmur damlalarından bahsederdi

benim dedem cengaverdi
yeleleri aleve bürünmüş
ay ışığıyla tutuşturulmuş
devasa bir küheylan üzerinde
hiç kimsenin daha evvel görmediği
mavi düşlerden
nurdan bir ışığın aydınlattığı
bir başka memleketin cengaveriydi

sesi sıcak, sımsıcaktı elleri
anlattıklarının her zerresi gönülden akardı sanki
ümitler sarardı kalbimizi
fısıldardı çok eskilerin masallarını
çok müstesna duygularla dört bir yana
en sırlı zamanlara alıp götürürdü
kıpır kıpır oynaşırdu kalbim
heyecanlanırdım her bir kez
çok müstesna anlar yaşatırdı dedem
sıcak, sımsıcak
bir sıcak düş gibi

buz kalıplarında buz tutarak, sıranın bize gelmesini beklerdik
bir düşle bile kıvılcım yakarak, ancak kendi yangınımızla ısınabilirdik
uyurduk kollarında dedemin mışıl mışıl
gökyüzünde, yıldızların ışığı yanardı içeriden
bir çocuk renkli bir dünya çizerdi küçücük elleriyle
bir ağaç yerleştirdi dünyanın üzerine
yaprakları yemyeşil

şimdi diyorum
bir ses çağlasa gökyüzünden çağırsa beni dedem
dese al uçurtmanı gel
renklerini unutmadan
fırtınalar eserken ardımdan
ellerim ulaşır mı gökyüzüne
sizlerde varsınız o listede
hiç asmayın yüzünüzü

hep beraber çağırsa bizi
gider miyiz

redfer